

ŽDO iz Osijeka podiglo je optužnicu br. KT-37/93, od 29. travnja 1996. godine, protiv 35 optuženika: Jugoslava Mišljenovića, Milana Stankovića, Dušana Stankovića, Petra Lendera, Zdravka Simića, Joakima Bučka, Mirka Ždinjaka, Dragana Ćirića, Milana Bojanića, Jaroslava Mudrog, Zdenka Magoča, Dragice Anđelić, Aleksandra Anđelića, Nikole Vlajnića, Zlatana Nikolića, Jove Cice, Đure Krošnjara, Ljubice Anđelić, Čede Stankovića, Stanislava Simića, Darka Hudaka, Saše Hudaka, Srđana Anđelića Janka Ljikara, Momira Anđelića, Janka Kiša, Milenka Kovačevića, Rade Jeremića, Joakima Lendera, Kirila Buila Dušana Anđelića, Slobodana Mišljenovića, Dušanke Mišljenović, Živadina Ćirića, kojom ih je optužilo da su počinili kazneno djelo genocida, opisano i kažnjivo po čl. 119. OKZ RH.

Optuženicima se stavlja na teret da su u vremenskom razdoblju od početka listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u selu Mikluševci, nakon što je tzv. JNA zajedno s pridruženim paravojnim četničkim formacijama okupirala selo Mikluševce i okolna naselja, i na tom području organizirala nelegalnu vlast tzv. „SAO Krajina“, kao pripadnici paravojnih formacija u službi agresora i to: opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Milan Stanković, opt. Dušan Stanković, opt. Momir Anđelić, opt. Dušan Anđelić, kao komandanti Štaba TO Mikluševci, te opt. Slobodan Mišljenović, opt. Janko Kiš, opt. Živan Ćirić, opt. Petar Lender, opt. Joakim Bučko, opt. Mirko Ždinjak, opt. Slobodan Mišljenović, opt. Dragan Ćirić, opt. Milan Bojanić, kao članovi Štaba TO Mikluševci, opt. Jaroslav Mudri kao komandant interventnog voda, a ostali optuženici kao „suradnici“ Štaba TO, protivno članku II Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, u skladu općeg plana tzv. „čišćenja“ na okupiranom području prema kojem su pripadnici nesrpskih naroda zastrašivani, zlostavljani i ubijeni, a njihova imovina pljačkana i oduzimana u korist nelegalne vlasti tzv. „SAO Krajina“, u namjeri da se stanovništvo nesrpske narodnosti protjera iz vlastitih domova s ciljem da se na tom prostoru spriječi i uništi daljnji život nesrpskih naroda.

U ostvarivanju toga plana **opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, opt. Živadinu Ćiriću i opt. Zdravku Simiću** se stavlja na teret da su dana 4. listopada 1991. godine, ispred zgrade MZ Čakovci, napali Đuru Bikia i Slavka Hajduka, koji su došli na pregovore sa predstavnicima JNA. Udarali su ih rukama i nogama po cijelom tijelu i glavi, uslijed čega je oštećeni Đuro Biki zadobio krvne podljeve u predjelu obje strane rebara. Opt. Živadin Ćirić prijeteći mu da će ga ubiti stavlja mu bombu u usta izbivši mu pri tome dva zuba. Nakon toga su Đuru Bikia pustili da se vrati u Mikluševce, a Slavka Hajduka zadržali kao taoca.

Opt. Jugoslavu Mišljenoviću i opt. Nikoli Vlajniću se stavlja na teret da su dana 25. studenoga 1991. godine, a **opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Joakim Bučko i opt. Dragan Ćirić,** nekoliko dana poslije toga, u prostorijama MZ Mikluševci prilikom ispitivanja oštećenog Vlatka Ždinjaka udarali nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve po tijelu.

Opt. Mirku Ždinjaku, opt. Zlatku Nikoliću i opt. Jovanu Cici stavlja se na teret da su točno neutvrđenih dana i mjeseci, u vremenu od listopada 1991. godine do svibnja 1992. godine, u nekoliko navrata, prilikom ispitivanja u prostorijama tzv. „stanice milicije“, oštećenog Mihajla Hajduka tukli gumenom palicom, nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu, a **opt. Jovan Cico** mu je stavlja nož pod vrat zadavši mu pri tome posjekotinu na lijevoj strani vrata.

Opt. Zdenku Magoču i opt. Jovanu Cici se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana i mjeseca, početkom 1992. godine, oštećenom Emilu Mudrom oduzeti točno neutvrđeni iznos novca, koji je dobio za prodani kukuruz.

Opt. Đuri Krošnjaru se stavlja na teret da je u večernjim satima točno neutvrđenog dana, u veljači 1992. godine, došao u kuću oštećenog Željka Hiriovatia, uz prijatnju puškom zatražio sav novac, nakon čega mu je oštećenik dao 300 DM.

Opt. Živadinu Ćiriću, opt. Petru Lenderu, opt. Mimiru Anđeliću, opt. Joakimu Bučku, opt. Draganu Ćiriću, opt. Zdenku Magoču, opt. Čedi Stankoviću, opt. Joakimu Lenderu, opt. Dušanu Anđeliću i opt. Janku Ljickaru se stavlja na teret da su, u smislu prethodnog dogovora održanog u večernjim satima točno neutvrđenog dana krajem siječnja 1992. godine, odlučili usmrtiti članove obitelji Holik, te da su slijedeće noći to i učinili, tako što su u Mikluševcima, u ulici Narodnih heroja, iz kuće br. 35, bacivši prethodno u dvorište te kuće dimnu bombu, odveli supružnike Veroniku Holik i Julijana Holika i njihovog sina Mihajla Holika u šumu „Jelaš“ u blizini Lovasa, udaljenu oko 7 km od Mikluševaca, nedaleko od restorana „Jelaš“. Nakon što su im žičanom sajlom vezali ruke, a preko glave im stavili potkošulje, ubadali ih noževima u predjelu grudnog kođa, stomaka i vrata, nanijeli im prijelome ruku i nogu na više mjesta. Mihajlu Holiku razvalili čeljust udarcem tvrdim predmetom. Veroniki Holik nožem izrezali grudi. Mučili ih više sati. Na taj način im nanijeli mnogobrojne ozljede koje su bile teške i po život opasne, uslijed kojih su Julijan Holik, Veronika Holik i Mihajlo Holik umrli.

Opt. Janku Kišu, opt. Zdenku Magoču, opt. Dušanki Mišljenović i opt. Janku Ljickaru stavlja se na teret da su nakon ubojstva članova obitelji Holik, došavši na njihovo imanje, uzeli za sebe njihovu pokretnu imovinu, i to četiri traktora s priključnim strojevima, osobni automobil, bojler, lustere i dr.

Svim optuženicima se stavlja na teret da su dana 17. svibnja 1992. godine, u dogovoru i zajednički popisavši mještane Mikluševaca, većinom rusinske i drugih nesrpskih narodnosti, predočili im da imaju napustiti selo, a potom tijekom noći 17/18. svibnja bacali bombe pred njihove kuće i u njihova dvorišta. Dana 18. svibnja 1992. godine svi optuženici su okupili popisane mještane Mikluševaca ispred zgrade škole i prisilili oružjem da potpišu izjave o tome da svu svoju imovinu ostavljaju vlastima tzv. „SAO Krajina“, natjeravši ih u pristigle autobuse, uzimajući im pri tome novac, nakit i druge vrijedne stvari. Na taj način iz sela Mikluševci protjerali su ukupno 98 osoba.

U namjeri da djelomično unište neku nacionalnu skupinu, članove skupine, ubijali, nanosili im teške tjelesne ozljede i izvršili prinudno raseljavanje stanovništva,

pa da su time počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – genocid, opisano i kažnjivo po čl. 119. OKZ RH.